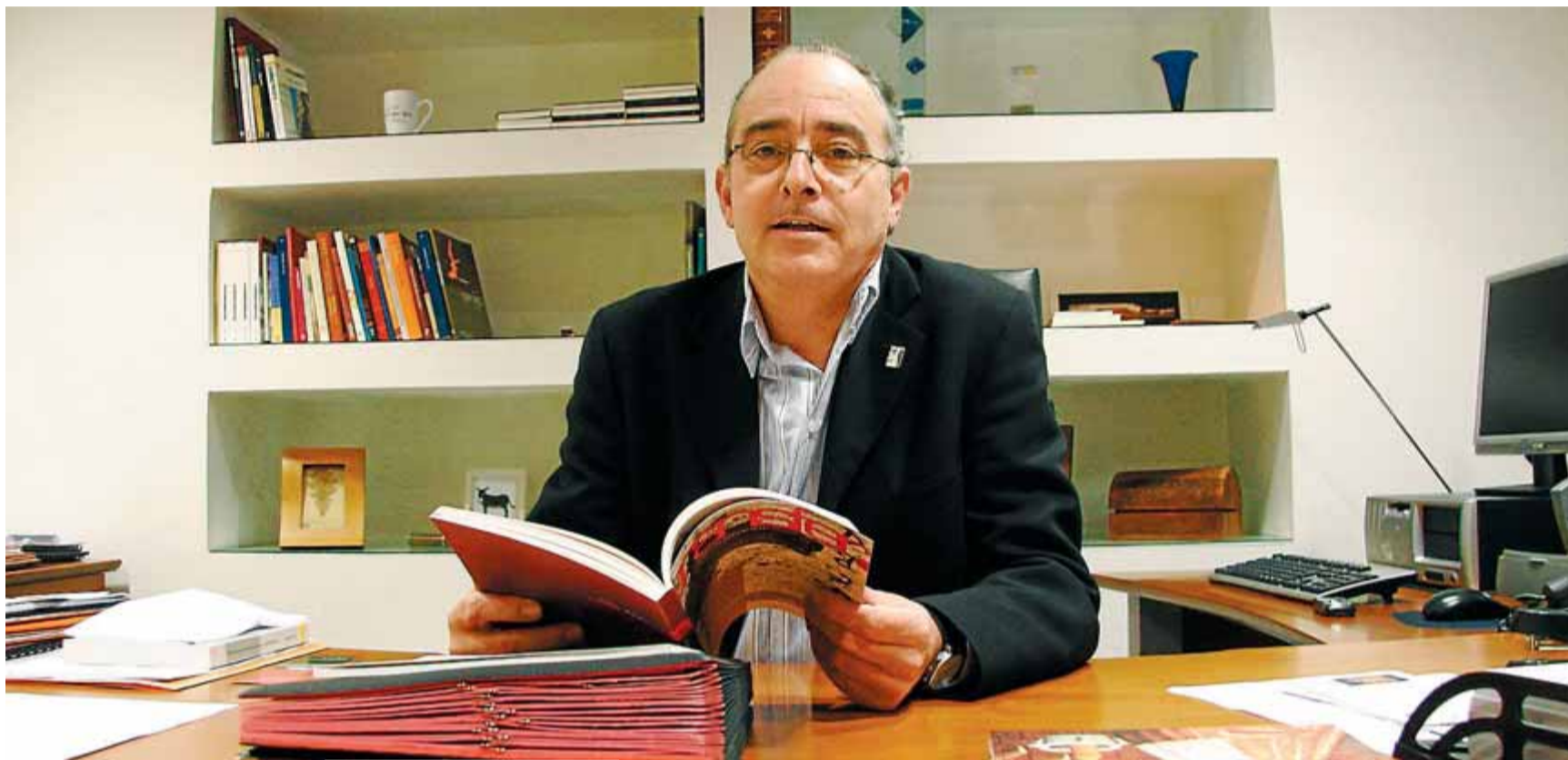

capafrankfurt

Josep Bargalló

Director de l'Institut Ramon Llull

Militant de la cultura catalana

Josep Bargalló (Torredembarra, 1958) és, des del desembre del 2006, el director de l'Institut Ramon Llull. Aquest filòleg de formació, polític per convicció i casteller per vocació ha nedat per moltes aigües, però quasi totes estaven relacionades amb la cultura i les lletres catalanes. Ha estat conseller en cap, de la Presidència i d'Ensenyament a la Generalitat (2003-2006) i diputat al Parlament per Esquerra Republicana de Catalunya. Però la seva militància amb la cultura també l'ha exercida com a catedràtic i escriptor de múltiples assajos, llibres de divulgació i col·laboracions en mitjans de comunicació. Entre les col·laboracions figuren les que va fer durant vuit anys per a aquest suplement. A més, és autor de peces teatrals i de guions cinematogràfics com per exemple els diàlegs de la pel·lícula *La teta i la lluna*, de Bigas Luna (1994), entre d'altres. També ha estat vinculat al sector editorial com a coordinador de la col·lecció *Capitell* de Columna i director literari d'Edicions El Mèdol.

FIRMA FOTO

Quins objectius té la participació catalana a la Fira de Frankfurt?

Frankfurt és el gran centre de negocis del món del llibre. És la cita professional anual més important que tenen els editors i els agents literaris: hi participen més de 7.000 expositors, s'hi desplacen uns 12.000 periodistes acreditats i s'hi presenten unes 130.000 novetats. Per tant, qualsevol anàlisi ha de passar per aquí: assumir que és una trobada més que res professional. Ara bé, partint del fet que en si es tracta d'un encontre industrial, hi juga un paper molt important la cultura convidada, perquè esdevé la que protagonitza la major part dels esdeveniments públics. Que enguany ho sigui la cultura catalana ens marca una fita: aprofitar que som l'embolcall de la Fira. Això ha de servir perquè la indústria editorial pugui augmentar el volum de negocis, i els escriptors, el seu coneixement. Però com a país i societat també hem d'aprofitar l'ocasió per donar-nos a conèixer millor al món i remarcar tot allò que tenim de talent i d'excel·lència creativa.

'La cultura catalana: singular i universal' és el lema amb el qual la delegació catalana desembarca a la Fira. Què es vol transmetre als 300.000 visitants que s'hi esperen? Entenent que totes les cultures que tenen senyals d'identificació

Frankfurt ha de servir per treure pit com a indústria, literatura i país

Text: Neus Ràfols

són singulars, el que volem dir és que la nostra també és una cultura distintiva, identificadora, i en conseqüència singular com la resta. Volem remarcar que la cultura universal hi perdria sense les cultures singulars, i també la catalana. La llengua és element essencial d'aquesta identificació.

Quan la programació cultural desplegada a tot Alemanya torni cap a casa, quin pòsit ha de quedar?

Frankfurt no és només un conjunt d'esdeveniments, sinó una carrera de fons, i els seus resultats els hem de mesurar volta a volta, però sobretot al final. En els últims dos o tres anys les exportacions de la indústria editorial catalana a Europa han augmentat un 30 per cent. El que hem d'aconseguir és que aquesta línia de creixement es mantingui o augmenti sostingudament durant molts anys més. Sabem que tenim 28 països del món on hi ha filials d'editorials catalanes. Hem d'aspirar que aquesta realitat també creixi i vagi més enllà de l'Amèrica Llatina. Que el sector arribi a altres llocs, com Europa i Orient. I també hem d'aconseguir incrementar el nombre de traduccions cada any, com s'està fent. Per tant, és una carrera de fons amb molts participants i amb moltes fites a la vegada. Frankfurt ha de servir per treure pit com a indústria editorial, litera-

tura i país. I això no vol dir ser prepotents ni pedants, sinó, a partir de l'autoestima, anar a Alemanya dient que nosaltres som una cultura tan important com les altres, amb qualitat i amb una indústria tan rellevant com les que han estat convidades a la Fira anteriorment.

Quines seran les prioritats de l'Institut Ramon Llull, després?

Tenim quatre prioritats, i Frankfurt ha de servir com a impuls. Una primera és la identificació de creadors reconeguts en el món com a pertanyents a la cultura catalana. És el que hem anat a fer a Nova York [amb la programació *Made in Catalunya*]. Dalí, Miró, Tàpies, Gaudí, són cultura catalana. El primer pas és identificar el que ja és conegut però no reconegut com a català. En segon, posar en circulació nous creadors, com Miquel Barceló, encara que ja sigui un nom rellevant. Una tercera prioritat és la de promoure l'ensenyament i la cultura catalana al món, a través de les universitats. I en quart lloc, remarcar que la cultura catalana és singular, en ella mateixa, unitària i única. Que en la cultura global hi fa una aportació com la resta. S'ha d'insistir en el fet que la cultura global no és res més que la suma de cultures singulars. Aquesta és la nostra feina, i ho hem de fer de moltes maneres i a llocs diferents.